

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Het Leven Vande H. Maghet Geertrvyt Abdisse Tot Eisleben

Gertrudis <de Helfta>

T'Hantvverpen, [1607]

Hoe datmen den Heere feest bewijst alsmen comt vande
becommeringhen. Dat XLVII. Capittel.

urn:nbn:de:hbz:466:1-43080

soetste moeder in allen goet ende denighden ter
eynde toe volhert heeft/ende my naghevolgt
heeft / die met sulcken neersticheydt het werck
vande menschelijcke verlossinge volbraght heb-
be: die ooc na dat ick vercreghen hebbe de volle
byghenheit der menschen/ dooz de doot oock niet
achterghelaten en hebbe/ mijn onbederffelijck
lichaem op menschelijcke wijze te doen begraven:
om dat ick soude toonen datter niet soo
versmaepelijck en is dat ick soude weygheren/
om den mensche te verlossen.

Hoe datmen den Heere heeft bewijst als men
comt vande becominghen.

DAT XLVII. CAPITTEL.

Beswaert zijnde dooz verdrietelijckheyt/die
sy dickwils hadde van met de menschen te
handelen (want die Godt beint/al wat buy-
ten Godt ghehouden wort dat schijnt hem een
onverdragelijcke pijn te zijn) ghelijck sy dick-
wils gewoon was/ inde viericheyt des Geestes
stracks opstaende ghinckse tot de plaetse des
gebedts/ seggende: Siet Heere nu hebbe ic een
walginge van alle schepselen/ ende my lust al-
leen te genieten v gheselschap ende aensprake/
waerom alle schepselen verlatende/ bekeere ic
my tot v mijn eenigh en gheheel goet/ ende de
blijdschap mijnder herten ende siele. Ende soo
byswerf cussende de vijf roode wonden des
heeren/las sy byswerf dit versken: Vveest ghe-
groet Iesu blommigen Bruydegom, met het ver-
heughen van v Godtheydt met de liefde van al
datter is, v groetende omhelse ick v, ende ic cusse
v inde wonde der liefden: oy datse met desen
vers

Een lieffte
lycke en
godt-
wuchte
groetens
Christi.

hers aende wonden des Heeren/alle walginge soude doen verroockē/ende so dooz de genoechte der deuotien soude bermaeckt worden. Het welc alse nu dicmael dede/ heeftse op eenen tijt den Heere ghebzaeght/ hoe dat hem dit beviel. Nademael datse somwylē daer mede weynich tijts besich was. De Heere heeft gheantwoort: so menichmael als ghy b met sulcken meyninge tot my went/ dat is my so aengenacm/ gelijc den eenen bziēnt vanden anderen aengenacm soude zyn/ dat hy hem eenen heelē dach in sijn huys ontfinc/ en hem betwees alle bziēntschap soo met woorden als met wercken/ ende exempelen/ ende dat met een wonderlijcke lieffelijcheyt/ ende blijtelijcke soeticheyt. Waer ouer gelijc den gast tusschen alle het bewijs van sodanige lieffelijckheden dicwils in sijnen sin soude ouerleggen/ hoe dat hy sijnen bziēnt weerdelijc genoegh soude connen vergeldē/ als hy medet om by hem soude te gast comen/ soo ouerlegget ooc soetelijck sonder ophouwē in mijn Goddelijc herte/ en bestiere neerstelijck hoe dat ick b dooz elke reyse dat ghy my seest bewijst op der aerden/ int ewich leuē na de Conincklycke milicheyt mijns almogenicheyts/ wijsheys/ en goedertierenheys/ met hondermael verduysende soeticheyt ende bziēdelijckheyt mochte verghelden.

Hoe aengenacm dat de Heere zijn debestieringhe van sijn vrienden.

Vande daet der tribulatiē ende des ghebedts.

DAT XLVIII. CAPITTEL.

Als die vant Convent verbaert wāre boozde by anden / diēnen seyde datse sterckelijc gwapent by het Clooster souden comen/ ende om